

Bohumín na dobových fotografiích (68)

Wolkerova, Mánesova, Rybničná, Pestalozziho. Názvy těchto ulic už dnes v centru Nového Bohumína nenajde ani ta nejpřesnější mapová aplikace. Přesto byly ještě ve druhé polovině minulého století jeho součástí. Nesdílely ale stejný osud jako ulice pojmenované po osobnostech nebo událostech spjatých s určitou érou a ideologií. Ty jen po listopadu dostaly pojmenování nová. V úvodu zmíněné ulice z mapy Bohumína zkrátka zmizely. Na konci 60. let ustoupily výstavbě sídliště, které se dnes rozkládá mezi Čáslavskou a Mírovou ulicí.

Snímek zachycuje domy s čísly popisnými (zleva) 652, 707 a 671. Stávaly v Rybničné ulici, která u polské školy (dnes malá budova Benešovy školy) tvořila kolmici s Wolkerovou ulicí (dnes Čáslavská). Vjezd do této ulice se kdysi nacházel zhruba v půlce současného podlouhlého paneláku. Rybničná ulice byla slepá a domy na snímku ji uzavíraly. Za nimi se nacházelo už jen zahradnictví se skleníky a rybníkem.

V zaniklé čtvrti, které se říkalo Immerglikowiec, se nacházely honosné, bohatě zdobené domy i prostá venkovská stavení z počátku 20. století. Všechny sedmáct domů ale muselo ustoupit panelové výstavbě. Demolice probíhala postupně v letech 1967 až 1970. Snímek je právě z této doby a žena, zřejmě starousedlice, se s domy před bouráním loučí. (tch)

Vzpomínky na středoškolská léta

Bohumínským gymnáziem prošly za sto let tisíce studentů. Pro většinu byla škola skvělým odrazovým můstkem k další kariéře a řada individualit dosáhla ve svém oboru věhlasu, který přesáhl hranice města, okresu i kraje. Někteří zasvětili život vědě, další uspěli na politickém kolbišti a jiné zlákal svět médií a uměleckých múz. Mnoho velikánů už nás během jednoho století opustilo. Gymnázium ale oslovilo ty stále aktivní, aby na svá středoškolská léta v Bohumíně zavzpomínali.

Richard Lednický (75),

promovaný fyzik, zástupce ředitele Spojeného ústavu jaderných výzkumů v Dubně, na gymnáziu maturoval v roce 1963.

Do bohumínského gymnázia jsem přišel z osmileté základní školy v Pudlově spolu s kamarádem Štefanem (Pištou) Miadikem. Oba jsme byli zapálení pro chemii díky vynikajícímu učiteli F. Kněžíkovi. Zájem v nás uměl probudit nejen skvělými hodinami, ale i pokusy ve školní laboratoři. Vzpomínám třeba na výrobu třaskavých kuliček, k jejichž přípravě stačily rozmělněné tyčinky na odstraňování bradavic a piják napuštěný jodovou tinkturou.

Po příchodu na gymnázium náš zájem o chemii narostl v hodinách naší mladé třídní Zdeňky Ševečkové, která nám navíc umožnila samostatně

provádět pokusy ve velmi dobře vybavené laboratoři. Její důvěru jsme ale brzy zklamali po explozi a požáru v domě mých rodičů a požáru v šatně gymnázia. Pišta to odnesl pobytem v nemocnici a já, pod hrozbou vyloučení, jsem musel řediteli Františku Živnému slíbit, že na nebezpečné chemické pokusy zapomenou a soustředím svoji zvědavost na jeho oblíbenou matematiku a fyziku. Myslím, že tento výchovný krok, účast

Richard Lednický
Foto: Jelena Puzyninová

v matematických, fyzikálních a chemických olympiádách a další pokračování ve studiu na prestižní jaderné fakultě, na které mě František Živný nasměroval, předurčily moji budoucí vědeckou kariéru.

Bohumínské gymnázium mi dalo vynikající vzdělání také v dalších předmětech. S díky vzpomínám na Julianu Janeczkovou, její skvělou výuku anglického jazyka, zahrnující nejen biflování slovíček a gramatiky, ale také dopisování se stu-

denty z Anglie. Nebo na Miloše Freitaga a Milošlavy Látala, učitele biologie, zeměpisu a dějepisu, kteří svojí náročností rozvinuli naše paměťové schopnosti a kulturní rozhled. Neméně kvalitní byla výuka ruštiny na hodinách Vítězslava Rohana a později Jiřího Šusty, která mi dala pevné základy jazyka, a tak jsem s ruštinou neměl žádný problém při dalším studiu na jaderné fakultě ČVUT i pobožce moskevské státní univerzity v Dubně. Velmi rád vzpomínám na Tomáše Hofmanna, učitele českého jazyka a literatury, člověka s fenomenální pamětí, který četl z paměti nejen diktáty, ale třeba celou hodinu kapitoly z románů klasických autorů. Ve mně a Pištovi navíc vzbudil zájem o filosofii, když s námi diskutoval o filozofické literatuře.

Naše třída sestávala z dvaceti děvčat a pouze šesti chlapců. Myslím, že to ovlivnilo i můj charakter včetně schopnosti empatie, širšího rozhledu a komunikace. Mohu tedy říci, že studium na bohumínském gymnáziu mě všestranně připravilo pro můj další život i práci v oblasti vědeckého výzkumu. Chtěl bych za to gymnáziu poděkovat, poblahopřát mu k jubileu a popřát hodně úspěchů v dalších letech.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji Centru sociálních služeb Bohumín, především pečovatelské službě, Jaroslavě Čelkové a všem pracovnícům za jejich nesmírnou ochotu a vstřícnost při donášení obědů panu Jozefu Kolkovi. **Mária KOLKOVÁ**